

Ove Hansen [formand], Kai Jensen, Kjældgaard, Holger Larsen, M. Larsen, Lars M. Olsen, N. Chr. Christensen, Jens Chr. Christensen, Lorentzen, Harald Nielsen, Edvard Sørensen (fra ³¹/₃ Sønderup), Erna Sørensen, Gottschalek-Hansen, Poul Sørensen og Svend Jørgensen [næstformand]).

Lovforslaget tilsigtede navnlig på to punkter indførelse af nye regler til afløsning af de retsvirkninger, der hidtil — i form af valgretsfortabelse og tilbagebetalingspligt — har været knyttet til modtagelsen af kommunehjælp og fattighjælp.

For det første foresloges det at ophæve de bestemmelser, hvorefter modtagelse af offentlig hjælp medfører, at man mister *valgret og valgbarhed*. Dette ville betyde, at begreberne fattighjælp og fattighjælps virkning bortfalddt.

For det andet foresloges det at lempe forsorgslovens regler om, at kommunehjælp og fattighjælp skal kunne kræves *tilbagebetalt*.

Endelig foresloges der nogle mindre ændringer i forsorgslovens *bidragsregler*.

Som begrundelse herfor anføres i bemærkningerne til lovforslaget:

„Spørgsmålet om de retsvirkninger, der i form af tilbagebetalingspligt og tab af valgret og valgbarhed i vidt omfang er knyttet til modtagelsen af offentlig hjælp, har gennem de senere år gang på gang været genstand for drøftelse. Der er således i 1945, 1947, 1949 og 1953 ved særlige love sket omfattende eftergivelser af tidligere oppebåren hjælp, og spørgsmålet om valgretsfortabelsen var fremme under forfatningsforhandlingerne, hvor man dog fandt det rettest at henskyde det til afgørelse i forbindelse med en revision af forsorgslovens herhen hørende regler.

Det er regeringens opfattelse, at de lige nævnte indenfor en forholdsvis kort periode gennemførte eftergivelseslove må tages som udtryk for en erkendelse af, at de gældende regler om retsvirkninger af oppebåren hjælp ikke længere er i overensstemmelse med de synspunkter, der i et moderne demokratisk samfund anlægges på modtagelsen af hjælp fra det offentlige. Man må derfor mene, at en lempelse i forsorgslovens på dette område særdeles strenge bestemmelser, der er ukendte i de fleste andre lande, med hvilke Danmark naturligt kan sammenlignes, ikke fortsat bør afhænge af tilfældige historiske begivenheder. Regeringen har derfor optaget hele dette problem til nærmere overvejelse ud fra det hovedsynspunkt, at der nu bør tilvejebringes sådanne æn-